

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Indictio, Acta & Decreta Synodi Diöcesanæ Paderbornensis

Diözese <Paderborn>

Nevhvsii, [1688]

Ordo Ac Series Episcoporum Ecclesiæ Paderbornensis. Ab anno Christi
DCCXCV. Ad Annum MDCLXXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36013

ORDO AC SERIES
EPISCOPORUM
ECCLESIAE
PADERBORNENSIS.

Ab anno Christi DCCXCV.

AD ANNUM MDCLXXVIII.

	Anni	Obi- tus.
I. B. Hathumarus, è Primariâ apud Saxones Nobilitate natus, unus è duodecim obsidibus Regi Carolo Magno datus, ab eodemque Ecclesiâ Paderbornensi anno 795 Præfectus: Vir gravis, & eximiâ vitæ sanctimoniâ Præditus; sub quo constructum Collegium Canonicorum prope sumam Ædem. Sedit annis	20	815
II. B. Baduradus, ex Westfalîæ nobilitate, olim cum B. Hathumaro in Clero Herbipolensi enutritus, Præsul sanctitate vitæ, & rebus pro Ecclesia & Imperio præclare gestis inclutus; cujus studio corpora SS. Liborij Episcopi & Landelini Confessoris ad hanc Dicecesin translata. Præfuit	45	859.
III. B. Luthardus, Nobilis Dicecesis Paderbornensis, Episcopus innocentissimæ ac optimæ vitæ, Fundator illustri Canoniarum Virginum Collegij in Nienheerse, cui sororem suam B. Walburgem primam antistitem præfecit; rexit laudatissimè	27	886
IV. Biso, Vir integræ vitæ, & magnæ apud Imperatores auctoritatis, præfuit optimè ac utilissimè	22	908
V. Theodoricus I. Gubernavit hic Ecclesiam suam sumâ cum laude annis	7	915
VI. Unwanus, cujus prudentiâ invarijs concilijs & conventibus spectata. Sedit	20	935
VII. Dudo. Præfuit hic piè ac prudenter annis	25	960
VIII. Volmarus, è Corbejensi ad Visurgim Monasterio ad Episcopatum Paderbornensem assumptus, Vir Deo & Pontificio honore dignissimus. Sedit	23	983
IX. Retharius; Sub cujus gubernatione, anno Domini millesimo, conflagravit major pars urbis Paderbornensis cum magnificâ Cathedrali Basilicâ à Carolo M. olim inchoata, libris item & privilegiorum diplomatibus ac alijs ornamentis omnibus. Rexit Ecclesiam suam sapientissimè	26	1009
X. B. Meinwercus, Comes Gelrius, alter Episcopatus Paderbornensis Fundator, utpote quem multis cum è propria hereditate, tum à S. Henrico consanguineo suo obtentis possessionibus ita locupletavit, ut è paupere divitem fecerit. Incinxit hic Civitatem Paderbornensem mœnibus, in eaque restauravit Ecclesiam Cathedralem, ædificavit & fundavit Collegium Canonicorum in Bustrorf, item Monasterium Ordinis S. Benedicti, Abdinchoff dictum. Habuit Gymnasium literis & pietate florentissimum, multaque alia præclarissimè instituit. Sedit annis	27	1036
XI. B. Rotho, Baro de Büren, ex Abbate Hirtzfeldenfi designatus à Conrado Salico Episcopus Paderbornensis. Ab hujus Episcopi benedictione fons, vulgò Rotherborn, ægris olim salutaris, adhuc hodiedum ad descensum summi templi prope curiam Decanalem monstratur. Laudabilissimè præfuit	16	1052
XII. B. Imadus, Nepos B. Meinwerci. Sub eo rursus magna pars urbis igne absumpta cum Cœnobio Abdinghoffensi & Cathedrali Ecclesia; quam tamen brevi instauratam consecravit, in eaque elevavit corpora primorum hujus		

Catalogus Episcoporum Paderbornensium

	Anni	
	Sef- fion.	Obi- tus.
hujus urbis Antistitum, ipse inter sanctissimos Saxoniae Episcopos suo aëvo jure recensitus. Præfuit optimè ac summa cum laude	23	1076
XIII. Poppo, Nobilis ab Holte, Præpositus antè Ecclesiæ Bambergensis. Consecravit hic cum S. Altmanno Episcopo Passaviensi, Ecclesiæ Paderbornensis olim Scholastico, Cænobium Abdinghoffense, aliaq; Episcopalia munia præclare suis temporibus obivit, Vir magnæ inter suos auctoritatis, ac Zeli pro disciplinâ Cleri conservanda. Sedit	9	1084
XIV. Henricus I. Comes de Aslo. Pellitur hic è sede sua à Schismaticis, & præficatur deinde Ecclesiæ Magdeburgensi. Paderbornensem Cathedram tenuit	5	—
XV. Henricus II. Comes Werlensis ab Henrico Rege intrusus, Schismaticus primùm, at deinde Ecclesiæ reconciliatus, Diœcesin suam bene gubernavit	38	1127
XVI. Bernardus I. è Nobili familia de Osede & Canonico Paderbornensi electus Episcopus, impetrat pro se suisq; successoribus usum Rationalis: condit Cænobium Cisterciensium, Vulgo Hardehusen dictum: Liberalissimè juvat alios in fundandis Monasterijs, S. Mariæ, vulgo Marienmünster viro- rum, Gerdeni & Wilbacensi fæminarum Ordinis S. Benedicti: Videt de- nuo conflagrare magnam urbis partem cum Cathedrali Ecclesia, quam postea restauratam consecravit. Sedit hic integerrimæ castissimæq; vitæ antistes	33	1160
XVII. Evergillus, è Clero Paderbornensi electus, vir ætate & moribus gravis, qui quartum urbis suæ incendium magno animi mærore spectavit. Præfuit	18	1178
XVIII. Sifridus, Præpositus antea majoris Ecclesiæ Paderbornensis, præsul omni- bus carus, & ob modestiam, vitæ integritatem, canamque sapientiam ma- gnæ apud Principes & vicinos Comites auctoritatis. Episcopatum suum ad- modum feliciter administravit	7	1186
XIX. Bernardus II. Nobilis ab Osede, Antistes Apostolicæ Sedi addictissimus, idemque religiosissimus, & integerrimæ vitæ, cui primæ semper cura fuit, Cleri & religiosorum conservare disciplinam, fovere pauperes, & jus omni- bus dicere. Præfuit fideliter & feliciter annis	17	1203
XX. Bernardus III. ex eadem nobili familia ab Osede, Præsul magni Zeli, & va- riorum Cænobiorum eximius benefactor; sub quo Cathedrale Canonico- rum Collegium non modò Comitum & Nobilium filijs, sed & viris in omni genere literarum eruditissimum. Rexit	20	1223
XXI. Oliverius, olim Scholasticus Paderbornensis, è nobilitate Westfalica oriundus, vir potens opere ac sermone, & plurium gloria mirabilium illu- stris, translatus deinde ad sedem Sabinensem, & Cardinalium Collegio adscriptus. Sedit Paderbornæ	3	—
XXII. Willebrandus Comes Oldenburgicus, ad Ultrajectinæ gubernationem Cathedræ paulò post electionem Paderanam vocatus, Diœcesi Paderbor- nensi utiliter prudenterque præfuit	2	—
XXIII. Bernardus IV, Comes Lippiensis. Primus hic, qui communem Canoni- corum vitam habitationemque in unâ claustrî disciplina à majoribus accep- tam dissolvi passus est; Præsul ceteroqui modestia animi, integritate vitæ, & liberalitate in egenos Ordinumque religiosorum Cænobia egregius; qui & magna omnium ordinum concordia & bona cum vicinis pace Ecclesiam suam administravit annis	19	1247
XXIV. Simon I. Bernardi præcedentis Nepos. Dedit hic facultatem Warbur- gensibus, utrumq; oppidum suum muris incingendi: Celebrandum solen- niter in Diœcesi sua sanxit festum undecim millium Virginum: Varia de- mum fortuna usus præfuit Ecclesiæ suæ	31	1277
XXV. Otto Comes Ritbergensis, Vir acris ingenij & præcelsi animi, quo rebel- lantem urbem Paderbornensem compescuit, & varias cum vicinis Principi- bus controversias feliciter composuit; benè adhæc de religione meritis, quam disciplina Cleri, Cænobiorum flore, & avita populi pietate integram conser-		

Catalogus Episcoporum Paderbornensium.

	Se- sion.	Anni Obi- tus.
confervavit, auxitque introducto in oppidum Warburgense conventu FF. Prædicatorum, Episcopatum suum magna ordinum concordia gubernavit	30	1380
XXVI. Guntherus, Comes Swalenbergensis, electus antehac Archiepiscopus Magdeburgensis, vir maturitate ætatis, modestia, prudentia, atq; omnium pontificalium virtutum ornamentis conspicuus, ultrò cedit, & Cathedram æmulo relinquit. Præfuit annis ferè	3	—
XXVII. Theodoricus II, gente Hassus ex Dynastis Iteranis, Episcopatum suum magna tranquillitate, magnoque ejusdem bono administravit	10	1320
XXVIII. Bernardus V, Comes Lippiensis; hic temporali juxta ac spirituali Diocesis suæ bono intentus, instituit Parochias, celebravit Synodos, insurgentes contra se Civitates Paderbornensem & Warburgensem ad obsequium adduxit, dissidentes alias urbes composuit, sancivit cum Capitulo Cathedrali, ne quis indignus ad id admittatur, pluraq; alia patriæ utilia constituit, verè magnanimus ac victoriosus Princeps. Præfuit	19	1340
XXIX. Balduinus Comes de Steinfeld, qui Ecclesiæ suæ acquisivit Castrum Bredenborn, & partem Comitatus Swalenbergensis & Oldenbergensis: instituit festum conceptionis B. Virginis: promovit cultum Ven. Sacramenti decretâ annua Supplicatione Sedit	21	1361
XXX. Henricus III. Dynasta Spegelius, ex Defenberg, Abbas antea Corbejensis, & Coadjutor Paderbornensis, Princeps generosi animi, ideoque ab Imperatore constitutus defensor Ecclesiæ Hildesienfis, & ab Electore Coloniensi Marechallus Ducatus Westfalix; Diocesis suam contra hostes egregiè defendit, in eaque excepit Carolum IV. Imperatorem. Præfuit	20	1380
XXXI. Simon II, Comes Sternebergius, Cathedralis antea Ecclesiæ Decanus, telo confossus obit in obsidione arcis Brobekianæ. Præfedit annis	8	1389
XXXII. Robertus, Guilielmi Ducis Montensis major natu filius, unanimi Canonicorum consensu è Paravienti ad Paderbornensem Episcopatum postulatus, Princeps quàm juvenis ætate, tam maturus judicio & virtute, extinguitur in obsidione Batbergæ. Sedit	6	1394
XXXIII. Joannes Comes de Hoja. Is superatis Ecclesiæ suæ hostibus Batbergicis, transit deinde ad Ecclesiam Hildesiensem, à Gerardo cognato suo, ejus loci Episcopo, in Coadjutorem assumptus. Rexit Episcopatum Paderb. añis	5	—
XXXIV. Bertrandus, Italus, Ferrariensis, à Pontifice nominatus, at rejectus à Paderbornensibus, & mox in Italiam regressus, fuit in Diocesi vix anno	1	—
XXXV. Wilhelmus Dux Montium, à Clero electus. Edidit hic statutum de obedientijs Canonicorum: reformavit Cænobium Bodecense, pulsit secularibus virginibus, & introductis Canonicis Regularibus: devicit Comites Spiegelbergicos & cives Hamelenses: composuit Electorem Coloniensem Delbrugiam invadentem; at tandem exauctoratur à suis, postquam Diocesis gubernasset annis	16	—
XXXVI. Theodoricus III. Comes Morsanus & Archiepiscopus Coloniensis. Conatus hic Diocesis Paderbornensem Archidiocesi Coloniensi perpetuo conjungere; at obstiterunt Status patriæ, & à proposito tandem depulerunt. Gessit deinde diuturnum cum Sufatensibus bellum. Præfuit annis	47	1463
XXXVII. Simon III. Comes Lippiæ, qui post bella cum Landgravijs Hassiæ & Mindensibus gesta, administrationem Diocesis transtulit in Hermannam Archiepisc. Colon. Sedit	36	1498
XXXVIII. Hermannus I. Landgravius Hassiæ, Archiepiscopus Coloniensis, Princeps pacificus, præfuit	10	1508
XXXIX. Ericus Dux Brunsvicensis & Grubenhagius, Princeps pace ac justitia nemini secundus, è Canonico Paderb. postulatur ad Cathedram Osnabrugensem, deinde ad Paderbornensem, ac demum ad Monasteriensem. In Diocesi Paderbornensi tumultuantes adversum Canonicos cives sedavit:		

Catalogus Episcoporum Paderbornensium.

	Anni	
	Sec- fio- nis	Obi- tus.
vit; Comitatum Pyrmontanum Ecclesiæ suæ restituit, datum deinde in feudum Comitibus Spigelbergicis: magnam partem arcis Neuhananæ exstruxit. Rexit	23	1532
XL. Hermannus II. Comes de Weida, & Elector Coloniensis, ob hæresin à Pontifice exauctoratus, cedit, postquam hanc Diœcesin gubernasset	14	—
XLII. Rembertus à Kerfenbroch, unanimi Canonicorum consensu electus, Pontifici carus, ideoque libenti animo ab eo confirmatus. Diœcesin magna clementiæ ac justitiæ laude gubernavit; quàm cum contra irrupentem hæresin pro voto defendere non posset, mœrore animi contabuisse creditus est. Sedit annis	21	1568
XLIII. Joannes II. Comes de Hoja, Episcopus simul Monasteriensis & Osnabrugensis, Cameræ antea Spirensis Præses, vir multiplici eruditione & linguarum peritia ad stuporem celebris, & ob insignes animi dotes summis quibusque commendatus. Præfuit	6	1574
XLIII. Salentinus Comes Isenburgicus, & Elector Coloniensis, Episcopatu renunciat post annos ferè	4	—
XLIV. Henricus IV. Dux Lauenburgicus, Archiepiscopus Bremensis & Administrator Osnabrugensis, sub quo plenam hæresis naçta libertatem, urbem & Diœcesin misere vastavit. Ex equo deinde Princeps hic hæreticus deturbatus, fractaque cervice mortuus, Diœcesin sanioris animi Episcopo gubernandam reliquit, postquam rexisset annis	8	1585
XLV. Theodorus à Fürstenberg, Præpositus antea majoris Ecclesiæ, ita de Diœcesi meritis, ut Pater Patriæ sit appellatus. Princeps hic justitiæ tenacissimus, nullum ferè vitium reliquit inultum, cui & patria debet, quod ab erroribus ad sanam fidem sit reducta. Urbem Paderbornensem rebellantem ad obsequium coëgit, in eaque Collegium pro Patribus Societatis JESU & Academiam juventuti erudiendæ fundavit, ratumque habuit, ut PP. Capucini in eandem introducerentur. Diœcesin multo ære alieno liberavit, & exstructis restauratisque arcibus exornavit: Cathedralem Ecclesiam annuis pluribus redditibus locupletavit, pluraque alia Principe ac Episcopo digna egit. Præfuit annis	33	1618
XLVI. Ferdinandus I. Dux Baviaræ, Elector & Archiepiscopus Coloniensis, Episcopus simul Monasteriensis, Hildesiensis & Leodiensis; sub quo Diœcesis Paderborn. stetit tuta, ne in inhiantium hæreticorum manus dilaberetur; idemque curavit, ut direptas ab A catholicico Halberstadiensium Principe Christiano S. Liborij Tutelaris sui reliquias reciperet. Administravit hic optimus Princeps Diœcesin Paderbornensem	32	1650
XLVII. Theodorus Adolphus à Reck, Præpositus antea Majoris Ecclesiæ Paderbornensis, vir eximia rerum agendarum prudentia, & rara in Deum ac Cœlites pietate inclytus, qui devastatam plurimorum annorum bellis nactus Diœcesin, ita in temporalibus ac spiritualibus eam gubernavit, ut restituisse dici possit. Præfuit annis	10	1661
XLVIII. Ferdinandus à Fürstenberg, absens electus, cum Romæ Pontifici à cubiculis deserviret. Antistes hic literarum amantissimus, & zelosissimus propagandæ fidei & divini cultus plura templa vel instauravit vel plane è fundamentis erexit: multas in varijs orbis partibus missiones magno sumptu fundavit: Exædificavit templum & monasterium PP. de Observantia Paderbornæ, & PP. Capuccinis Braculenæ: insigni argentea supellectile exornavit Cathedralem templum Paderbornense, & Monasteriense, ubi & antea Episcopus electus fuerat. Administravit Diœcesin Paderborn.	23	1683
XLIX. Hermannus Wernerus L. B. Wolff Metternich ex Gracht Præpositus Ecclesiæ Hildesiensis, & Decanus Paderbornensis, unanimi Canonicorum consensu electus Anno 1683, 15 Septembris. Cui modo Diœcesin Paderb. gubernanti, longam omnes vitam & felix regimen apprecantur.		